

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyně JUDr. Hany Veberové a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **ITAL-AUTO s. r. o.**, IČ 44267151,
se sídlem v Praze 5, Za opravnou 186/1,

zastoupeného JUDr. Tomášem Machem, advokátem,
se sídlem v Praze 5, Viktora Huga 377/4

proti
žalovanému: **Magistrátu hlavního města Prahy**,
se sídlem v Praze 1, Jungmannova 35/29,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 20. 8. 2018, č. j. MHMP1250864/2018, sp. zn. S-MHMP 560664/2018/STR

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního řádu, (dále jen „žalovaný“), jímž bylo zrušeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru stavebního (dále též „stavební úřad“), ze dne 7. 2. 2018, jímž bylo povoleno umístění a provedení stavby „*Dostavba areálu firmy ITAL-AUTO s. r. o., katastrální území Motol, č. p. 186, ulice Za opravnou 1, Praha 5*“, když vyhověl odvolání, které podal Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský.
2. Žalobce v žalobě popsal dosavadní skutkový stav, v němž poukázal na to, že na základě jeho žádosti vydal stavební úřad rozhodnutí ze dne 7. 2. 2008, jímž povolil umístění a provedení výše

uvedené stavby. Proti rozhodnutí stavebního úřadu podal dne 1. 3. 2018 odvolání Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, který však následně vzal své odvolání podáním ze dne 8. 8. 2018 v celém rozsahu zpět. Žalovaný odvolací orgán však rozhodnutím ze dne 20. 8. 2018 (žalobou napadené rozhodnutí) rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil k novému projednání. Žalobce má za to, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v rozporu s právními předpisy regulujícími procesní postup a s hmotně právním posouzením věci.

Žalobní body

3. V dalších částech žaloby uplatnil žalobce žalobní body, především namítal vady řízení s tím, že žalovaný rozhodl o odvolání, přestože bylo v daném odvolacím řízení odvolání vzato zpět odvolatelem prostřednictvím jeho podání ze dne 9. 8. 2018. Žalobce namítl, že pokud odvolatel vezme podané odvolání zpět, řízení o odvolání je zastaveno dnem zpětvzetí odvolání ve smyslu § 91 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů („správní řád“). Dnem následujícím po zastavení řízení pak nabývá napadené rozhodnutí právní moci. O skutečnosti, že odvolací řízení bylo zastaveno, vydá správní orgán usnesení, které se pouze poznamená do spisu a vyrozumí se o něm odvolatelé a další účastníci, pokud byli o podaném odvolání uvědoměni. Toto rozhodnutí však není konstitutivní a pouze deklaruje právní událost, ke které dochází *ex lege* za splnění jejích okolností (zpětvzetí odvolání). V daném případě odvolání bylo vzato zpět dne 9. 8. 2018, odvolací řízení ke dni zpětvzetí řízení přes tuto skutečnost a v rozporu s § 91 odst. 3 správního řádu zastaveno nebylo.
4. V dalším žalobním bodě žalobce namítl nedostatek příslušnosti žalovaného správního orgánu při zpětvzetí odvolání. Namítl, že existují-li pochybnosti ohledně příslušnosti správního orgánu, jemuž je nutno zpětvzetí odvolání adresovat, je nutno zdůraznit, že správní řád nestanoví zvláštní pravidla pro určení věcné místní příslušnosti pro podání zpětvzetí odvolání. Podle názoru žalobce je na místě aplikovat ustanovení § 86 správního řádu, které určuje věcnou a místní příslušnost v rámci odvolacího řízení, a z tohoto důvodu je třeba zpětvzetí odvolání adresovat správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, tedy v daném případě stavebnímu úřadu. Správní řád v § 91 odst. 3 explicitně hovoří pouze o „správním orgánu“, neužívá v této souvislosti adjektivum „odvolací“ nebo „nadřízený“ správní orgán, jak činí na místech, kde se vyžaduje postup správního orgánu odlišného od toho, který napadené rozhodnutí vydal. Podle názoru žalobce je výklad správního řádu, podle něhož by ke zpětvzetí mělo být podáno u odvolacího správního orgánu, v rozporu s právní jistotou účastníků řízení, kteří své odvolání podali u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, když správní řád explicitně stanoví, že řízení o odvolání je zastaveno dnem zpětvzetím odvolání.
5. Žalobce namítl, že v posuzované věci bylo stavebnímu úřadu zpětvzetí odvolání doručeno dne 9. 8. 2018. Podle § 12 správního řádu byl stavební úřad povinen k jeho bezodkladnému postoupení příslušnému orgánu (tedy žalovanému), nicméně v daném případě stavební úřad zpětvzetí odvolání postoupil až 21. 8. 2018, tedy přesně jeden den po rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Uvedená dvanáctidenní lhůta podle názoru žalobce nesplňuje předpoklad bezodkladného postoupení, neboť nejde o postoupení bez zbytečného odkladu, jak je tento pojem vykládán konstantní komentářovou literaturou a judikaturou Nejvyššího správního soudu.
6. Žalobce proto namítl, že žalovaný pochybil, pokud vydal své rozhodnutí o odvolání ze dne 20. 8. 2018 navzdory skutečnosti, že odvolatel vzal své odvolání zpět s účinností ke dni 9. 8. 2018. Žalovaný měl akceptovat zpětvzetí odvolání, i když zpětvzetí odvolání bylo odvolatelem podáno ke stavebnímu úřadu, a ve správním řízení tím byl porušen celý soubor procesních práv účastníka řízení. Došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a napadené rozhodnutí žalovaného trpí vadou spočívající v jeho nicotnosti, neboť bylo vydáno v rámci odvolacího řízení, které mělo být již zastaveno.
7. V dalším žalobním bodě žalobce namítl vady spočívající v nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, zejména na chybnou aplikaci a interpretaci právních předpisů, které dle přesvědčení

žalovaného měly být na daný právní případ aplikovány. Žalobce namítl, že v daném případě byla doložená projektová dokumentace zpracována v červenci 2016 a předložena v květnu 2017 stavebnímu úřadu. Stavební úřad byl oprávněn posoudit soulad doložené projektové dokumentace v souladu s požadavky stanovenými Nařízením č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy (dále též „pražské stavební předpisy“), přičemž tak správně učinil, neboť mu to dovoluje samotná textace uvedeného nařízení. Předložená dokumentace byla s ohledem na tyto požadavky připravena a žalovaný postupoval neproporcionálně formalisticky a proti smyslu a účelu právní úpravy, s níž má doprava v klidu být posuzována, pokud stavebnímu úřadu v napadeném rozhodnutí vytkl, že navrhované řešení posuzoval podle požadavků vztahujících se k řešení v konkrétním městě. Posouzení řešení dopravy v klidu pro navrhovanou stavbu a pro změnu již dokončené stavby v územním a stavebním řízení je podle názoru žalobce plně v kompetenci příslušného stavebního úřadu, přičemž posouzení stavebního úřadu ve vztahu k souladu navrhované změny stavby objektu č. p. 186 s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů stavební úřad provedl a řádně vyhodnotil, že počet míst k stání v rozsahu 73 míst je v souladu s danými požadavky. Postup žalovaného podle názoru žalobce představuje nepřipustné aťahování pravomoci stavebního úřadu.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že podle § 91 odst. 3 správního řádu je odvolací řízení zastaveno dnem zpětvzetí odvolání. Lze souhlasit se žalobcem, že ve speciálních ustanoveních upravujících odvolací řízení není výslovně upraveno, kterému správnímu orgánu se zpětvzetí odvolání podává. V dané věci bylo odborem stavebního řádu Magistrátu hl. m. Prahy o odvolání odvolatele rozhodnuto dne 20. 8. 2018 žalobou napadeným rozhodnutím. V souladu s právními předpisy bylo rozhodnutí o odvolání vypraveno hlavnímu účastníku, tj. stavebníku a odvolateli do datových schránek téhož dne, tj. dne 20. 8. 2018. Doručení těmto účastníkům je zásadní pro nabytí právní moci rozhodnutí, což podle § 91 odst. 1 správního řádu nastává oznámením odvolatelům a účastníkům řízení. Zpětvzetí odvolání bylo žalovanému - prostřednictvím stavebního úřadu - doručeno až dne 21. 8. 2018, tedy až po vydání rozhodnutí o odvolání. Tato skutečnost je relevantní pro závěr, že se zpětvzetím odvolání již nebylo možno spojit žádné právní účinky, o čemž byli žalobce, odvolatel a další zúčastněné osoby vyrozuměni opatřením ze dne 30. 8. 2018.
9. Žalobce namítá, že ačkoliv bylo zpětvzetí odvolání doručeno stavebnímu úřadu dne 9. 8. 2018, k jeho postoupení žalovanému došlo až po dvanácti dnech dne 21. 8. 2018. Žalobce v podané žalobě poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2As 47/2007 a 5As 26/2009, k čemuž žalovaný uvedl, že uvedená judikatura není aplikovatelná na daný případ, neboť se vztahuje k zachování procesně právní lhůty, kdy postačí k zachování lhůty pro podání odvolání např. v poštovní přepravě. Nyní posuzovaná věc je však skutkově odlišná a závěry uvedených rozsudků na ni podle názoru žalovaného nedopadají.
10. Pokud žalobce v podané žalobě uplatnil námitky ve vztahu k vlastnímu posouzení hmotně právních podmínek vydaného povolení, žalovaný souhlasí se žalobcem, že posouzení dopravy v klidu je plně v kompetenci stavebního úřadu. V odvolacím řízení je však povinností odvolacího orgánu vypořádat se jednak s odvolacími námitkami, ale i ověřit, zda stavební úřad při vydání napadeného rozhodnutí aplikoval správně právní předpisy. Z napadeného rozhodnutí o odvolání vyplývá, že žalovaný se tímto posouzením velmi podrobně zabýval a dospěl k závěru, že doložená společná dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení na požadovanou změnu stavby měla být - vzhledem k okolnostem v napadeném rozhodnutí uvedeným - posouzena v souladu s § 85 odst. 3 pražských stavebních předpisů pro rok 2016 podle celorepublikových vyhlášek. Stavební úřad v rozhodnutí, i projektant ve společné dokumentaci, posoudili nesprávně soulad navrhované změny stavby s požadavky pražských stavebních předpisů 2016 a nikoliv s požadavky celorepublikových vyhlášek. Žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení byla podána dne 22. 5. 2017, doložená společná

dokumentace byla zpracována v červenci 2016, přičemž dne 1. 8. 2016 nabylo účinnosti Nařízení č. 10/2016 Sb. hlavního m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze. Podle přechodných ustanovení § 85 tohoto nařízení by měla být doložena dokumentace v souladu s § 85 odst. 3 pražských stavebních předpisů pro rok 2016 posuzována podle vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění napadeného rozhodnutí o odvolání se žalovaný touto problematikou podrobně zabýval a na svou argumentaci na stranách 4 - 8 napadeného rozhodnutí plně odkazuje. Žalovaný odmítá zásadně nepřipustné aťhování pravomoci stavebního úřadu. Bylo by popřením činnosti odvolacího orgánu, pokud by odvolací správní orgán jakékoliv vlastní správní uvážení nemohl směřovat ke zrušení rozhodnutí a závěrů stavebního úřadu. Naopak - je povinností odvolacího orgánu uvést, zjistí-li pochybení, v čem takové pochybení spatřuje, a uvést i právní názor na odstranění zjištěných vad a nedostatků. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl, případně s odkazem na judikaturu NSS odmítl s tím, že rozhodnutí vydaná podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu nemohou být rozhodnutím ve smyslu soudního řádu správního, která podléhají soudnímu přezkumu.

Replika žalobce

11. Žalobce využil svého práva a podal k obsahu vyjádření žalovaného repliku, v níž namítl, že je zcela nelegitimní a mimo mantinely zákona požadovat po účastníku řízení, aby průběžně sledoval aktuální pohyb spisu, když současně správní řád jednoznačně stanoví, že odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Na základě logické úvahy odvolatel zpětvzetí odvolání učinil v dobré víře u toho orgánu, k němuž své odvolání směřoval, a žalobci nemůže být k jeho tíži přičítáno, že zpětvzetí odvolání bylo učiněno dne 9. 8. 2018 ke stavebnímu úřadu. Zpětvzetí mohlo být adresováno stavebnímu úřadu a odvolací řízení na jeho základě mělo být zastaveno dnem jeho podání.
12. Pokud jde o postoupení odvolání pro nepřipustnost, žalobce nadále trvá na tom, že postoupení zpětvzetí učiněné stavebním úřadem žalovanému nelze nepochybně hodnotit jako bezodkladné a současně v něm lze spatřovat příčinu, proč k tomuto úkonu nebylo přihlédnuto, ačkoliv k němu přihlédnuto být mělo, kdyby byl dodržen požadavek na bezodkladnost. Žalobou napadené rozhodnutí je nicotné, neboť bylo vydáno v rámci odvolacího řízení, které mělo být zastaveno.
13. Žalobce setrval na názoru, že v daném případě byla projektová dokumentace zpracována v červenci 2016, předložena stavebnímu úřadu byla dne 22. 5. 2017, tedy byla již zpracována v souladu s požadavky stanovenými pražskými stavebními předpisy pro rok 2016. Stavební úřad byl oprávněn posoudit soulad projektové dokumentace podle těchto předpisů, což také správně učinil, neboť mu to dovoluje samotná textace nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, když i předložená dokumentace byla s ohledem na tyto požadavky (vyplývající z pražských stavebních předpisů 2016) připravena. Žalovaný postupoval neproporcionálně formalisticky, proti smyslu a účelu právní úpravy, s níž má být doprava v klidu posuzována, pokud stavebnímu úřadu vytkl, že navrhované řešení posuzoval podle požadavků vztahujících se k řešení v konkrétním městě, tedy podle přísnější právní úpravy.

Osoba zúčastněná na řízení

14. Městský soud v Praze vyrozuměl podle ustanovení § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) osoby zúčastněné, což jsou osoby, které mohou v řízení ve věcech správního soudnictví uplatňovat svá práva. Jedná se o osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí, nebo tím, že rozhodnutí vydáno nebylo, a dále osoby, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením či vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu. Na výzvu ze dne 9. 11. 2018, č. j. 11A 230/2018 - 35, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský dne 28. 11. 2018 soudu sdělil, že v daném řízení nebude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.

Průběh řízení před správními orgány

15. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
16. Žalobce podal dne 22. 5. 2017 žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení pro stavbu „*Dostavba areálu firmy ITAL-AUTO s. r. o. v Praze 5, Motol, č. p. 186, Za opravou 1*“. Uvedeným dnem bylo zahájeno společné řízení, zahájení řízení stavební úřad oznámil dne 19. 12. 2017 všem účastníkům řízení a dotčeným orgánům. V rámci tohoto řízení dne 9. 1. 2018 uplatnil Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský nesouhlas s navrhovanou stavbou, přičemž ve svém vyjádření namítal skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení i důvody podání námitek.
17. Rozhodnutím ze dne 7. 2. 2018, č. j. MC057789/2018, vydal Úřad městské části Praha 5, stavební úřad, územní rozhodnutí, jímž umístil předmětnou stavbu na ve výroku vymezených pozemcích a stanovil podmínky pro její dostavbu. Zároveň na stranách 9 a 10 vypořádal námítky účastníka řízení Ústředního kontrolního a zkušební ústavu zemědělského.
18. Proti uvedenému rozhodnutí podal dne 2. 3. 2018 Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský své odvolání, k němuž se žalobce vyjádřil podáním ze dne 23. 3. 2018.
19. O podaném odvolání rozhodl žalovaný odvolací orgán žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 20. 8. 2018, jímž rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, stavebního úřadu, ze dne 7. 2. 2018 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání s odůvodněním, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Doložená společná dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení na požadovanou změnu stavby měla být posouzena v souladu s § 85 odst. 3 pražských stavebních předpisů 2016 podle celorepublikových vyhlášek. Stavební úřad v napadeném rozhodnutí i projektant ve společné dokumentaci posoudili nesprávně soulad navrhované změny stavby s požadavky tohoto předpisu a nikoliv s požadavky celorepublikových vyhlášek. Stávající počet venkovních parkovacích stání v areálu podle názoru odvolacího orgánu musí zůstat zachován i po umístění přístavby, nesmí být přístavbou zmenšen, naopak musí být navýšen o příslušný počet parkovacích stání potřebných dle požadavků celorepublikových vyhlášek.
20. Ze spisového materiálu je dále patrné, že Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský podal dne 8. 8. 2018 k Úřadu městské části Praha 8 zpětvzetí odvolání, které bylo do datové schránky stavebního úřadu podle protokolu o výsledku ověření datové zprávy dodáno dne 9. 8. 2018. Žalobce byl písemností žalovaného ze dne 30. 8. 2018, č. j. MHMP1345700/2018, vyrozuměn o tom, že zpětvzetí odvolání bylo odvolacímu orgánu prostřednictvím stavebního úřadu doručeno až dne 21. 8. 2018, tedy po vydání rozhodnutí o odvolání, což je relevantní skutečnost pro závěr, že se zpětvzetím odvolání již nebylo možno spojovat žádné právní účinky.

Řízení před soudem

21. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žalobce k výzvě soudu nepožádal o nařízení ústního jednání a žalovaný správní orgán vyjádřil svůj souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout ve věci samé bez nařízení ústního jednání, Městský soud v Praze postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:
22. Žaloba nebyla podána důvodně.
23. Jak již bylo výše uvedeno, rozhodnutím ze dne 7. 2. 2018, č. j. MC057789/2018, vydal Úřad městské části Praha 5, stavební úřad, územní rozhodnutí, jímž umístil předmětnou stavbu na ve

výroku vymezených pozemcích a stanovil podmínky pro její dostavbu. Zároveň na stranách 9 a 10 vypořádal námitky účastníka řízení Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského. Proti uvedenému rozhodnutí podal dne 2. 3. 2018 Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský své odvolání, k němuž se žalobce vyjádřil podáním ze dne 23. 3. 2018. Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský následně podal dne 8. 8. 2018 u Úřadu městské části Praha 8 zpětvzetí odvolání, které bylo do datové schránky stavebního úřadu podle protokolu o výsledku ověření datové zprávy dodáno dne 9. 8. 2018. Nicméně žalovaný odvolací orgán o podaném odvolání věcně rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 20. 8. 2018, jímž rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, stavebního úřadu, ze dne 7. 2. 2018 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání s odůvodněním, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Žalobce byl písemností žalovaného ze dne 30. 8. 2018, č. j. MHMP1345700/2018, vyrozuměn o tom, že zpětvzetí odvolání bylo odvolacímu orgánu prostřednictvím stavebního úřadu doručeno až dne 21. 8. 2018, tedy po vydání rozhodnutí o odvolání, což je relevantní skutečnost pro závěr, že se zpětvzetím odvolání již nebylo možno spojovat žádné právní účinky.

24. Uvedený skutkový stav má soud za prokázaný, žalobce ani žalovaný proti němu žádné námitky nevznesli. Soud se proto zabýval otázkou správnosti výše uvedeného závěru žalovaného, přitom dospěl k závěru, že názor žalovaného nelze aprobovat.
25. Podle § 86 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než pět dnů, vyjádřili
26. Podle § 87 správního řádu správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, je může zrušit nebo změnit, pokud tím plně vyhoví odvolání a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím všichni, kterých se to týká, vyslovili souhlas.
27. Podle § 88 odstavce 1 správního řádu neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do třiceti dnů ode dne doručení odvolání.
28. Podle § 91 odstavec 3 správního řádu pokud odvolatel vzal podané odvolání zpět, řízení o odvolání je zastaveno dnem zpětvzetí odvolání. Dnem následujícím po zastavení řízení nabývá napadené rozhodnutí právní moci. O skutečnosti, že řízení bylo zastaveno, správní orgán vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu a vyrozumí se o něm odvolatel, jakož i jiní účastníci, pokud již byli o podaném odvolání uvědoměni podle § 86 odstavec 2 správního řádu. Odvolání lze vzít zpět nejpozději do vydání rozhodnutí odvolacího správního orgánu.
29. Městský soud v Praze aplikoval uvedená ustanovení na posuzovaný případ a dospěl k závěru, že žalobce nedůvodně namítá, že k zastavení odvolacího řízení došlo *ex lege* dne 9. 8. 2018, protože Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský podal dne 8. 8. 2018 u stavebního úřadu zpětvzetí odvolání, které bylo do datové schránky stavebního úřadu podle protokolu o výsledku ověření datové zprávy dodáno dne 9. 8. 2018. Uvedený závěr není správný. Soud dospěl k závěru, že v posuzované věci došlo ke zpětvzetí odvolání až dne 21. 8. 2018, tedy po té, kdy žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.
30. Doručení zpětvzetí odvolání stavebnímu úřadu dne 8. 8. 2018 totiž účinek zastavení řízení podle § 91 odstavce 3 správního řádu nevyvolal. V prvé řadě je třeba zodpovědět otázku, k jakému správnímu orgánu má být zpětvzetí odvolání adresováno a zasláno. Zda to má být správní orgán, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal (zde stavební úřad), či správní orgán, který o podaném odvolání rozhoduje (zde žalovaný). Tuto otázku však správní řád výslovně neupravuje. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že k zodpovězení takto nastolené otázky je nutné vycházet z ustanovení § 37 odstavec 5 správního řádu. Podle tohoto ustanovení se podání činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.

31. Věcně příslušným orgánem je v případě rozhodnutí o odvolání žalovaný, který je odvolacím orgánem ve vztahu ke stavebnímu úřadu. V nyní posuzované věci bylo zpětvzetí odvolání Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského žalovanému odvolacímu orgánu doručeno až po té, kdy bylo žalobou napadené rozhodnutí vydáno, tj. dne 21. 8. 2018. Soud v této souvislosti poznamenává, že žalovaný odvolací orgán neměl možností vzniklou situaci jakkoli zhojit, neboť byl podle § 71 odst. 2 správního řádu vydaným rozhodnutím o odvolání vázán. Rozhodnutí o odvolání bylo vydáno dne 20. 8. 2018, okamžik vydání rozhodnutí je podle stávající judikatury vymezen okamžikem, kdy je alespoň jeden stejnopis rozhodnutí předán k doručení – blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2015, č. j. 10As 180/2015 – 64, dostupný na www.nssoud.cz.
32. Ani Městský soud v Praze tak nemohl zohlednit, že ještě před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí bylo podané odvolání vzato zpět, když zpětvzetí bylo podáno nepřislušnému orgánu a příslušnému orgánu bylo doručeno po té, kdy rozhodnutí o odvolání již bylo vydáno.
33. Žalobce v podané žalobě namítal nicotnost žalobou napadeného rozhodnutí. Nicotným je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí považovat nelze. Takovými vadami jsou například absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy, požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva k něčemu, co v právním smyslu neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6A 76/2001 - 06, publikovaného ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 793/2006 a dostupné rovněž na www.nssoud.cz).
34. Žalobce v podané žalobě dovozuje nicotnost napadeného rozhodnutí z konkrétních, výše popsaných skutečností, ve kterých soud neshledal porušení ustanovení o řízení před správními orgány. Městský soud v Praze neshledal takové nedostatky napadeného rozhodnutí ani jemu předcházejícího řízení, které by v této věci způsobovaly jeho nicotnost.
35. Není pochyb o tom, že žalovaný má postavení odvolacího správního orgánu a do jeho pravomoci náleží rozhodovat o důvodnosti či nedůvodnosti podaných odvolání. Toto oprávnění trvá do doby, než je odvolání vzato zpět. V dané věci bylo odvolání podáno, bylo tedy právem, ale i povinností žalovaného o odvolání rozhodnout.
36. Ke zpětvzetí odvolání došlo, tj. bylo žalovanému doručeno a tím se dostalo do jeho dispozice, až po té, kdy vydal rozhodnutí o odvolání. Ze skutečnosti, že odvolatel podal odvolání u nepřislušného správního orgánu ještě před tím, než žalovaný rozhodl, nelze dovodit věcný nedostatek pravomoci žalovaného rozhodnout věcně o podaném odvolání, tedy nelze dovodit nicotnost takového rozhodnutí. Je tomu tak proto, že o zpětvzetí odvolání žalovaný nevěděl, nebylo mu před vydáním rozhodnutí doručeno. Až teprve doručením odvolání věcně příslušnému správnímu orgánu mohou nastat zákonem předpokládané účinky, tj. zastavení řízení *ex lege*. K tomu však v daném případě nedošlo a dojít nemohlo, protože o odvolání již bylo vydáno rozhodnutí.
37. Namítal-li žalobce v podané žalobě nesprávnost věcného právního posouzení věci, spočívající v chybné aplikaci a interpretaci právních předpisů, které dle přesvědčení žalovaného měly být na daný právní případ aplikovány, soud ani tuto námitku neshledal důvodnou.
38. Žalovaný odvolací orgán se v odvolacím řízení náležitě a podrobně vypořádal s ověřením, zda stavební úřad při vydání napadeného rozhodnutí aplikoval správně právní předpisy. Uvedené ověření je povinen odvolací orgán provést bez ohledu na obsah odvolacích námitek, protože k případným nesprávně aplikovaným ustanovením práva je odvolací orgán povinen přihlížet (§ 89 odst. 2 správního řádu). Z napadeného rozhodnutí o odvolání vyplývá, že žalovaný se tímto posouzením velmi podrobně zabýval a dospěl k závěru, že doložená společná dokumentace pro

vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení na požadovanou změnu stavby měla být - vzhledem k okolnostem v napadeném rozhodnutí uvedeným - posouzena v souladu s § 85 odst. 3 pražských stavebních předpisů pro rok 2016 podle celorepublikových vyhlášek. Žalovaný na stranách 4 – 8 napadeného rozhodnutí podrobně vyložil, z jakých konkrétních skutkových i právních okolností došel k závěru, že stavební úřad v rozhodnutí, i projektant ve společné dokumentaci, posoudili nesprávně soulad navrhované změny stavby s požadavky pražských stavebních předpisů 2016 a nikoliv s požadavky celorepublikových vyhlášek. Je tomu tak proto, že žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení byla podána dne 22. 5. 2017, doložená společná dokumentace byla zpracována v červenci 2016, přičemž dne 1. 8. 2016 nabylo účinnosti Nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze. Žalovaný důvodně uzavřel, že při použití přechodných ustanovení § 85 tohoto nařízení by měla být doložena dokumentace v souladu s § 85 odst. 3 pražských stavebních předpisů pro rok 2016 posuzována podle vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění napadeného rozhodnutí o odvolání se tedy žalovaný touto problematikou podrobně zabýval.

39. V dané věci nebylo zjištěno, že by závěry správního orgánu nebyly podloženy dostatečně skutkovými zjištěními nebo s nimi byly v rozporu, či že by se správní orgán nevypořádal se všemi tvrzeními žalobce. Závěry, k nimž žalovaný správní orgán dospěl při hodnocení rozhodujících skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení.

Závěr a náklady řízení

40. Městský soud v Praze po provedeném řízení na základě všech výše uvedených důvodů neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by mohla mít za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odstavec 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení, a žalovaný správní orgán, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení v jeho konečném stádiu nevznikly. Z uvedených důvodů soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. června 2019

Mgr. Marek B e d ř i c h ,
předseda senátu